

VIJESTI IZ SVIJETA ZA DJECU

Prvo tromjesečje 2024.
JUŽNOAZIJSKA DIVIZIJA

Nakladnik
Odjel za crkvene službe
pri Hrvatskoj konferenciji Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Prijevod
Melinda Deduš

Korektura
Branka Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2023.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovog tromjesečja prikazat ćemo Južnoazijsku diviziju, koju čine četiri države: Butan, Indija, Maldivi i Nepal.

To područje svijeta dom je 1,4 milijardi ljudi, uključujući 1,1 milijun adventista. To je omjer jednog adventista na 1.246 ljudi.

Dosezanje 1,4 milijardi ljudi je golemi izazov koji se može izvršiti jedino Božjom pomoći. Kao dio napora u izvršavanju izazova, Južnoazijska divizija je odabrala deset projekata u Indiji koji će primiti darove trinaeste subote od ovog tromjesečja. Projekti su navedeni nakon ovog uvodnika.

Ako ovog tromjesečja želite oživiti svoju subotnju školu, nudimo razne fotografije i druga gradiva koji prate svako iskustvo. Više podataka dostupno je uz svaku životnu priču. Za slike turističkih mjesta i drugih prizora iz pojedine zemlje, pretražite besplatnu banku fotografija kao što su pixabay.com i unsplash.com. Slike možete pokazati djeci na računalu ili na mobilnom uređaju tijekom čitanja iskustva, ili ih možete otisnuti i njima urediti dječji odjel ili crkvenu oglasnu ploču.

Osim toga, možete preuzeti englesku inačicu kao PDF s činjenicama i djelatnostima Južnoazijske divizije na bit.ly/wad-2023. PDF verziju *Vijesti za djecu* na engleskom jeziku možete preuzeti na bit.ly/childrensmisson. Pratite nas na facebook.com/missionquarterlies. Videozapisi Mission Spotlight dostupni su na bit.ly/missionspotlight. Misijske crteže koje djeca mogu bojiti možete preuzeti na bit.ly/bank-coloring-page.

Ako ste pronašli izrazito učinkovite načine za dijeljenje misijskih iskustava, molim da me kontaktirate na mchesne.

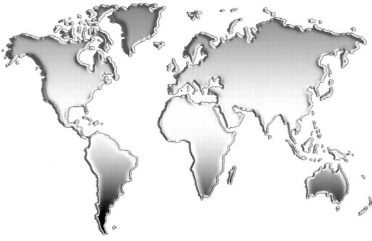
ya@gc.adventist.org. Hvala vam što ohrabrujete djecu da misle na misiju!

Andrew McChesney, urednik

Misijski projekti

Darovi trinaeste subote u ovom tromjesečju pomoći će u ostvarivanju deset projekata Južnoazijske divizije:

- ◆ Izgradnja učionica i laboratorija u školi u Palakkadu u Indiji.
- ◆ Izgradnja engleske crkve na adventističkom koledžu Lowry u Bengaluruu u Indiji.
- ◆ Izgradnja središnje engleske crkve u Bengaluruu u Indiji.
- ◆ Izgradnja srednje škole u Aurangabadu u Indiji.
- ◆ Izgradnja ženskog internata u školi u Thanjavuru u Indiji.
- ◆ Izgradnja ženskog internata i središnje predavaonice za učenike u školi u Pasighatu u Indiji.
- ◆ Rekonstrukcija crkve, konferencijskog centra i blagovaonice u središtu za obuku mladeži u Manginapudiju u Indiji.
- ◆ Rekonstrukcija školske zgrade u Anniju u Indiji.
- ◆ Izgradnja učionica u školi u Namunagharu, na Andaman-skim otocima u Indiji.
- ◆ Izgradnja učionica i upravne zgrade u školi u Nepal.

6. siječnja 2024. **Božićno čudo** **Indija**

Četverogodišnji Anurag nije mogao hodati. Nije mogao stajati. Nije mogao čak niti sjediti. Majka nije razumjela što nije u redu s njezinim malim dječakom. Rođen je kao zdravo dijete u Kolkati ili Kalkuti u Indiji. Ali onda je oslabio.

Majka je otišla moliti liječnika za pomoć. Nije razumjela što joj je liječnik govorio, ali razumjela je da Anuragu treba pomoć. Odvela ga je u bolnicu na liječenje, ali činilo se kao da ništa ne pomaže.

Majka nije znala što učiniti. Kako može pomoći svojem milom dječaćiću?

Na božićni dan majka i Anurag bili su kod kuće pokraj velike rijeke Ganges. Majka je začula neko prekrasno pjevanje. Pitala se odakle dolazi ta glazba pa je pogledala kroz prozor. Vidjela je ljude kako sjede na travi pokraj rijeke i pjevaju. Zbilja joj se svidjelo pjevanje. Nikada nije čula ništa slično. Ljudi su pjevali o Isusu. "Sigurno su kršćani", pomislila je majka.

Majka nije bila kršćanka. Ipak, pitala se bi li kršćani mogli pomoći njezinom sinu.

Napustila je kuću i odšetala do tih ljudi. Nosila je svojeg malog četverogodišnjeg dječaka u rukama.

"Molim vas, pomolite se za mojega sina", zamolila je majka. "Molite se da on može sjediti, stajati i hodati."

Vođa te skupine bio je pionir globalne misije i zvao se Sumanta. Pioniri globalne misije su ljudi koji šire Radosnu vijest ili Evandjelje. Sumanta je bio Indijac koji je širio Radosnu vijest drugim Indijcima. U toj prigodi je okupio ljude na obali rijeke kako bi proslavili Isusov prvi dolazak.

Bio je dirnut majčnim zahtjevom za molitvu.

“Ja sam ništa. Bog je sve!” rekao joj je. “Ako poznaješ Isusa Krista, onda će se tvoja vjera povećati i tvoja će vjera spasiti tvojeg sina.”

Majka je shvatila da treba imati vjeru u Boga koji se zove Isus. Tijekom svojeg života proslavljala je mnoge bogove, ali nikada nije slavila Isusa.

“Ako Isus može izliječiti mojeg sina, onda ću Ga prihvatiti”, rekla je.

Pionir globalne misije se pomolio za malog Anuraga pokraj velike rijeke toga Božića. Pozvao je majku da se pridruži internetskoj skupini za proučavanje Biblije koja se okuplja svakoga dana. Majka se pridružila skupini za proučavanje.

Prošao je jedan mjesec. Pa dva mjeseca. Prošla su čak tri mjeseca.

Majka je vjerno proučavala Bibliju u toj skupini svakog dana u 22 sata navečer. Dok je njezin mali Anurag spavao, članovi skupine molili su se za njega i njegovo zdravlje. Pionir globalne misije se također molio za njega i njegovo zdravlje.

Kad je prošlo šest mjeseci, majka je imala veliku vijest za skupinu za proučavanje Biblije.

“Anurag može sâm sjediti!” rekla je.

Bila je toliko sretna! Osmijeh, sjajan kao sunce, ispunjavao je njezino lice. Bog je čuo njihove molitve! Majčina vjera je rasla kad je vidjela da Anurag može sjediti. Odlučila je da ne želi samo proslavljati Isusa, već da Mu želi dati svoje srce.

Jednog lijepog travanjskog dana majka je ušla u vodu rijeke Ganges. To je bila ista rijeka pored koje je čula prekrasno pjevanje o Isusu na Božić. Dok je zaranjala u vodu, predala je svoje srce Isusu. Više nije imala želju proslavljati niti jedno drugo božanstvo. Postojao je samo jedan Bog kojeg je željela slaviti: Isus, Bog koji je pomogao njezinom sinu.

Nakon što je majka predala svoje srce Isusu, Anurag je nastavio dobivati snagu. Danas on ima šest godina i može sjediti, stajati i hodati kao bilo koji drugi njegov vršnjak. Maj-

ka je presretna! Ona slavi Isusa svake subote sa Sumantom i drugim ljudima koji vole Isusa.

“To je jedno od najvećih čuda koje je Bog učinio za nas”, kaže Sumanta.

Hvala vam za vaše subotnjoškolske darove koji će pomoći u širenju Evanđelja u Indiji i diljem svijeta.

Andrew McChesney

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci položaj Indije na zemljovidu. Također im pokažite položaj Kolkate, ili Kalkute, u sjeveroistočnoj Indiji, gdje živi Anurag.
- ◆ Više podataka o pionirima globalne misije možete naći na: bit.ly/GMpioneers.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- ◆ Ovo misijsko iskustvo oslikava sljedeće ciljeve strateškog plana Crkve adventista sedmog dana “Ja ću ići”: misijski cilj br. 2, “Ojačati i izdvojiti adventistički doseg u velikim gradovima, među ljudima koji još nisu dotaknuti ili koji su slabo dosegnuti, te dosegnuti nekršćanske religije”, te cilj duhovnog rasta br. 5, “Poučiti pojedince i obitelji za živote ispunjene duhovnošću.” Za više podataka posjetite web stranicu: IWillGo2020.org.

13. siječnja 2024.

Najsretniji dječak u Indiji

Indija

Desetogodišnji dječak je toliko jako želio ići u školu, da se razbolio.

Jošua je živio u Indiji i nikada prije nije išao u školu. Imao je dobro pamćenje. Sve što bi čuo, zapamtio bi. Njegovi roditelji su dali sve od sebe da mu pruže dobro djetinjstvo, ali nisu si mogli priuštiti da ga pošalju u školu.

Jošua je živio u gradu u kojem je bio okružen dječacima i djevojčicama poput njega. Dječaci i djevojčice imali su siromašne roditelje koji ih nisu mogli poslati na školovanje. Stoga, dok su njihovi roditelji radili u tvornicama ili u poljodjelstvu, djeca su se cijele dane igrala.

Jošua se volio igrati. Ali više od igranja želio je učiti. Nakon nekog vremena Jošua je prestao izlaziti iz svoje kuće na igru. Postao je bolestan jer je tužno sjedio kod kuće sa žarkom željom za školovanjem.

Otac se zabrinuo. Majka se zabrinula. Čak su se i susjedi zabrinuli.

Jednog dana su otac i majka povelili Jošuu na tržnicu kako bi kupili namirnice. Dok su hodali prema tržnici, prošli su pored adventističke škole. Jošua je vidio djecu okupljenu na jutarnjem bogoslužju. Dječaci su nosili školske odore koje su sačinjavale plave hlače i bijele košulje, a djevojčice su nosile plave suknje i bijele bluze. U rukama su držali udžbenike i pjevali o Isusu.

Jošua je stajao kraj vrata i slušao. Njegovo lice se ispunilo čežnjom da bude s njima, da nosi odoru kakvu su oni nosili, da ima knjige kakve su oni imali, a najviše od svega da pjeva pjesme koje su oni pjevali. Otac i majka vidjeli su njegov

čeznutljiv pogled. Ušli su u dvorište škole da se raspitaju o školovanju.

Učitelj im je rekao da je to kršćanska škola te da na imanju imaju i crkvu. Upoznao ih je s pastorom crkve.

Otac i majka nisu bili kršćani. Nisu poznavali Isusa. Ali znali su za molitvu jer su se molili svojim bogovima. Otac je zamolio pastora da se pomoli Bogu za Jošuu.

“Zamolite svojeg Boga da pomogne našem sinu da može ići u školu”, rekao je otac.

Pastor se pomolio: “Dragi Isuse, molim Te, pomози Jošui da dobije dobro obrazovanje. Amen.”

Nakon molitve pastor je rekao ocu, majci i Jošui o Bogu kojim se upravo molio.

“Isus je Bog koji je stvorio nebo i Zemlju”, rekao je. “Isus je stvorio vas i mene. Isus je stvorio Jošuu.”

Otac je pitao može li Jošua pohađati njihovu školu, iako obitelj nije imala novca. Rekao je da se dječak razbolio jer toliko žarko želi ići u školu.

Pastor je rekao da će razgovarati s ravnateljem škole.

Jošuiine oči zaiskrile su nadom. Pažljivo je slušao pastоровu molitvu i sada je odlučio moliti se pastоровom Bogu za pomoć. “Molit ću se Isusu da me pusti u školu”, rekao je.

Pastor je bio zadivljen. “Bog odgovara na molitve vjere”, rekao je.

I Bog je to učinio.

Danas Jošua ima trinaest godina i vjerojatno je najsretniji dječak u Indiji! On ponosno nosi plavo-bijelu odoru i pridružuje se ostaloj djeci u glasnom i radosnom pjevanju. Ravnatelj je našao nekog dobrog čovjeka koji plaća njegovu školarinu, a Jošua baš marljivo uči. Njegov san je da postane pastor kad odraste.

“Pastor i ravnatelj su bili toliko dobri prema nama!” govori on. “Oni su nas upoznali s Isusom. Tako sam zahvalan što je Isus uslišao moje molitve.”

Dio darova trinaeste subote od ovoga tromjesečja pomoći će u izgradnji srednje škole u Jošuinioj školi u Aurangabadu u Indiji. Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti svoje darove trinaeste subote.

Andrew McChesney

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci položaj Indije na zemljovidu. Također im možete pokazati smještaj Aurangabada, grada u središnjoj indijskoj državi Maharashtra, u kojoj će dar trinaeste subote od ovog tromjesečja pomoći u izgradnji srednje škole.
- ◆ Adventistička crkva na sjeveru Maharashtra školuje mnogu djecu u Jošuinioj školi, pomažući im da nađu sponzore.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- ◆ Ovo misijsko iskustvo oslikava sljedeće ciljeve strateškog plana Crkve adventista sedmog dana “Ja ću ići”: Cilj duhovnog rasta br. 5, “Poučiti pojedince i obitelji za živote ispunjene duhovnošću”; cilj duhovnog rasta br. 6, “Povećati pristup, zadržavanje, obnavljanje i sudjelovanje djece, mladih i odraslijih mladih”; i cilj duhovnog rasta br. 7, “Pomoći mladima i odraslijim mladim osobama da stave Boga na prvo mjesto i daju primjer biblijskog svjetonazora.” Za više podataka posjetite web stranicu: IWillGo2020.org.

20. siječnja 2024.

Dugo iščekivano dijete

Indija

Više od ičega jedan bračni par u Indiji želio je dobiti dijete. Išli su mnogim liječnicima po pomoć, ali dijete im se nije rodilo.

“Više ne možemo ići k liječniku”, rekao je muž ženi. “Rekao je da nam ne može pomoći.” Ali predložio je: “Pomolimo se Bogu da nam daruje dijete.”

Muž i žena su se molili i molili. Ali dijete se nije rodilo.

Prošla je godina dana. Prošle su dvije godine. Dvanaest dugih godina je prošlo, a dijete se nije rodilo.

Njihovi prijatelji su se zabrinuli. Neki su im pokušavali dati savjete. Drugi su ih zadirkivali jer nisu imali dijete.

Ali muž i žena su se nastavljali moliti. Svakog jutra u tri sata bi kleknuli i rekli Bogu svoju želju za djetetom. Razgovarali su s Bogom kao da dijele težak teret s prijateljem.

“Dragi Bože, ismijavaju nas”, rekao je muž. “Ljudi nam se rugaju. Treba nam dijete.”

“Molim Te, pomози nam”, rekla je žena.

A onda su mužev brat i njegova žena došli s prijedlogom.

“Mi već imamo dvoje djece”, rekao im je brat.

“Rado bismo imali još jedno dijete i dali ga vama”, rekla je bratova žena.

Takva je zamisao jako iznenadila muža i ženu. Bili su toliko sretni da su zaplakali. Zahvaljivali su Bogu što im je dao tako predivnog brata i njegovu ženu.

Nakon devet mjeseci rodio se mali Mojsije. Muž i žena su se smiješili od uha do uha kad su prvi put ugledali novorođenče u bolnici. Žena nikad prije u životu nije bila sretnija.

Ali onda se njezina sreća udvostručila! Tog istog dana saznala je da je i ona trudna. “Napokon je Bog uslišao naše mnoge molitve!”, rekla je. “Bog nam je dao ne jedno dijete, već dva djeteta!”

Muž je također bio jako sretan. On je bio toliko sretan da cijele noći nije mogao spavati.

Nakon devet mjeseci rodio se mali Daniel.

Danas su muž i žena otac i majka ne jednom, već dvojici malih dječaka. Mojsije i Daniel su donijeli mnogo radosti u njihov dom. Dječaci odrastaju zajedno. Dječaci zajedno prolaze kroz bolesti i krepko zdravlje. Ali ono što je najvažnije jest da dječaci zajedno uče o Bogu koji uslišava molitve.

Dio darova trinaeste subote od ovoga tromjesečja pomoći će u izgradnji srednje škole na imanju adventističke škole u kojoj Mojsije i Daniel pohađaju vrtić, u Aurangabadu u Indiji. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušne darove trinaeste subote.

Andrew McChesney

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci položaj Indije na zemljovidu. Također im možete pokazati smještaj Aurangabada, grada u središnjoj indijskoj državi Maharashtra, u kojoj će dar trinaeste subote od ovoga tromjesečja pomoći u izgradnji srednje škole.
- ◆ Adventistička crkva na sjeveru okruga Maharashtra pomaže mnogu djecu u Mojsijevoj i Danielovoj školi te im pomaže pronaći ljude koji će im plaćati školarinu. Mojsije i Daniel su također primatelji takve pomoći.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južno-azijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- ◆ Ovo misijsko iskustvo oslikava sljedeće ciljeve strateškog plana Crkve adventista sedmog dana “Ja ću ići”: Cilj duhovnog rasta br. 5, “Poučiti pojedince i obitelji za živote ispunjene duhovnošću ”; cilj duhovnog rasta br. 6, “Povećati pristup, zadržavanje, obnavljanje i sudjelovanje djece, mladih i odraslih mladih”; i cilj duhovnog rasta br. 7, “Pomoći mladima i odraslim mladim osobama da stave Boga na prvo mjesto i daju primjer biblijskog svjetonazora.” Za više podataka posjetite web stranicu: IWillGo2020.org.

27. siječnja 2024.

Voljeti nebeskog Oca

Nepal

Karna je rođen u udaljenom planinskom selu na istoku Nepala.

Ne sjeća se baš dobro svoje majke. Sjeća se da je ona sve vrijeme bila bolesna. Kad god se osjećala loše, ona bi se onesvijestila. Odjednom bi pala na tlo i ostala ležati vrlo mirno. Izgledalo je kao da spava.

Na početku se Karna bojao kad bi vidio majku kako leži na podu. Ali majka bi se brzo probudila.

Liječnik nije mogao shvatiti što nije u redu s majkom. Dao joj je mnogo lijekova, ali ništa joj nije pomoglo. Jednog dana majka je pala, i više se nije probudila.

Karna više nije imao majku. Bio je jako tužan.

Otac je također bio jako tužan. Više nije imao ženu.

Otac je bio toliko tužan da je počeo piti alkoholna pića. Puno je pio. Toliko je pio da bi ponekad pao na tlo i vrlo mirno ležao. Izgledalo je kao da spava.

U početku se Karna bojao kad bi vidio oca kako leži na podu. Ali onda bi se otac probudio.

Tijekom dana otac je radio na polju sadeći povrće. Ali umjesto posla, sada je počeo piti. Prestao je dolaziti kući navečer.

Karna je sjedio kod kuće i čekao da otac dođe i posluži mu večeru. Ali otac nije došao. Karna je čekao svojeg oca do dugo u noć, a onda je zaspao praznog želuca. Mnogo puta Karna je tako zaspao sa suzama u očima. Htio je imati oca koji ga voli. Želio je imati majku koja ga voli.

Ali imao je koze. Ujutro bi se probudio i odveo koze na pašnjak. Onda bi se požurio u kuću kako bi pojeo što god je

mogao naći za doručak, i otrčao bi u školu. Nakon škole vratio bi se i ponovno bi se pobrinuo za koze. Kozе su bile njegovi prijatelji. Nije imao drugih prijatelja. Karna je želio imati prijatelje.

Njegova ujna vidjela je kako Karna živi i sažalila se nad njim. Ona je živjela u obližnjem gradu i nije se mogla brinuti za njega. Imala je dvoje svoje djece. Ali spomenula je dječaka pastoru adventističke crkve.

I pastor se sažalio nad Karnom. Reкао je ujni za adventističko sirotište koje se brine o djeci poput Karne. Ponudio se da odvede Karnu u to sirotište.

Ujni se ideja jako svidjela. Kad je Karna čuo da može živjeti u sirotištu, i njemu se svidjela takva zamisao. Tako bi mogao jesti svaki dan. Možda bi mogao i steći prijatelje.

Karnin život se počeo mijenjati čim je stigao u sirotište. Sprijateljio se s vršnjacima. Počeo je upoznavati Boga. Naučio je da je Bog predivan nebeski Otac koji nas voli. Nedavno je Karna predao svoj život Isusu.

“Nikada nisam mislio da bi se moj život mogao tako promijeniti”, objašnjava on. “Moj život je sada dobar.”

Karna je danas sretan dječak. Ima prijatelje i ima nebeskog Oca koji ga jako voli.

Dio darova trinaeste subote od ovoga tromjesečja pomoći će u osnivanju škole u Nepal u kojoj će djeca poput Karne moći učiti. Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti svoje darove te trinaeste subote.

Andrew McChesney

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci položaj Nepala na zemljovidu. Također im možete pokazati gdje se nalazi seoska općina Gadhi, na istoku Nepala, u kojoj će dar trinaeste subote ovog tromjesečja pomoći u proširenju vrtića u osnovnu školu.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- ◆ Ovo misijsko iskustvo oslikava sljedeće ciljeve strateškog plana Crkve adventista sedmog dana “Ja ću ići”: Cilj duhovnog rasta br. 5, “Poučiti pojedince i obitelji za živote ispunjene duhovnošću ”; cilj duhovnog rasta br. 6, “Povećati pristup, zadržavanje, obnavljanje i sudjelovanje djece, mladih i odraslih mladih”; i cilj duhovnog rasta br. 7, “Pomoći mladima i odraslim mladim osobama da stave Boga na prvo mjesto i daju primjer biblijskog svjetonazora.” Za više podataka posjetite web stranicu: IWillGo2020.org.

3. veljače 2024.

Nekoć siromašna, sada bogata

Nepal

Petogodišnja Asmita živjela je u vrlo siromašnoj obitelji u Nepal.

Njezini roditelji bili su toliko siromašni da joj nekada nisu mogli dati ni doručak, niti ručak, niti večeru. Nisu imali dovoljno riže, ili krumpira, ili kupusa da je nahrane. Ponekad je Asmita po cijeli dan bila gladna. Ponekad je i na spavanje otišla gladna.

Asmitini roditelji bili su toliko siromašni da joj nisu mogli priuštiti toplu odjeću za zimu. Zime u Nepal su vrlo hladne, a snijeg i led prekrivaju brda i planine. Asmitini roditelji nisu imali dovoljno novca da joj kupe topli lijepi kaput, vunene čarape i tople čizme. Asmita je cvokotala cijele zime.

Jednog dana Asmitina majka je otišla od kuće. Ostavila je oca i Asmitu i udala se za drugog čovjeka. Asmita je bila vrlo tužna. Nikada više nije vidjela majku.

Otac nije volio živjeti bez žene. Zato se nakon nekoliko mjeseci i on ponovno oženio. Asmita je bila vrlo sretna što ima novu majku. Ali njezina sreća nije dugo potrajala. Njezina nova majka je već imala dvoje djece i voljela ih je više nego što je voljela Asmitu. Da bi stvari bile još gore, i otac je volio to dvoje djece više nego Asmitu. Zato, kada bi obitelj imala hrane, to dvoje djece su mogli prvi jesti. Kad je došla zima, to dvoje djece su prvi dobili toplu odjeću. I to dvoje djece nikada nisu morali obavljati kućanske poslove.

Ali Asmita je morala. Majka je tjerala Asmitu da naporno radi po kući. Asmita je prala suđe. Asmita je pomagala kuhati hranu. Čistila je kuću. Na sve načine je pokušavala ugoditi majci, ali majka se uvijek činila ljutitom.

Kad je Asmita imala osam godina, susjed je rekao roditeljima o adventističkom sirotištu koje se brinulo za djecu koja nisu imala roditelje, ili čiji se roditelji nisu mogli brinuti za njih.

Otac i majka su se pogledali. Svidjela im se ta zamisao. Uopće nisu pitali Asmitu, nego su je poslali u sirotište.

Preseljenje u novi dom bilo je pomalo strašno za malu djevojčicu. Ali brzo se navikla na život u sirotištu. Svidalo joj se tamo. Svidalo joj se što tamo ima i doručak, i ručak, i večeru, i što ima toplu odjeću za zimu. Također joj se sviđalo što ide u školu i uči nešto novo svaki dan. Prije nije mogla ići u školu svaki dan. Posebno joj se sviđalo što je išla u crkvu i učila o Bogu. Nikada prije nije išla u crkvu ili čula o Bogu.

Prošlo je šest godina otkad se Asmita preselila u sirotište, i sada je vrlo sretna djevojka. Nekoć je bila siromašna, ali sada je bogata u Kristu.

“Vrlo sam zahvalna svojem nebeskom Ocu koji me doveo ovamo”, kaže ona. “Da danas nisam ovdje, ne bih poznavala Boga. Sada znam tko je moj Spasitelj.”

Ona vrlo naporno uči i nada se da će jednog dana moći pomagati drugim djevojčicama s teškim djetinjstvom.

“Voljela bih u budućnosti pomagati ljudima poput mene”, govori ona. “Zato vas molim da se molite za mene. Želim da Bog iskoristi moj život za svoju svrhu. Neka bude Njegova volja! Hvala vam za vaše molitve.”

Dio darova trinaeste subote od ovog tromjesečja pomoći će u osnivanju škole u kojoj će djeca poput Asmite moći učiti u Nepal. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušne darove za trinaestu subotu.

Andrew McChesney

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci položaj Nepala na zemljovidu. Također im možete pokazati smještaj seoske općine Gadhi u istočnom Nepal, gdje će dar trinaeste subote od ovog tromjesečja pomoći u proširenju vrtića u osnovnu školu.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južno-azijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- ◆ Ovo misijsko iskustvo oslikava sljedeće ciljeve strateškog plana Crkve adventista sedmog dana “Ja ću ići”: Cilj duhovnog rasta br. 5, “Poučiti pojedince i obitelji za živote ispunjene duhovnošću”; cilj duhovnog rasta br. 6, “Povećati pristup, zadržavanje, obnavljanje i sudjelovanje djece, mladih i odraslih mladih”; i cilj duhovnog rasta br. 7, “Pomoći mladima i odraslim mladim osobama da stave Boga na prvo mjesto i daju primjer biblijskog svjetonazora.” Za više obavijesti posjetite web stranicu: IWillGo2020.org.

10. veljače 2024.

Dom za dječaka

Nepal

Jedanaestogodišnji Nepalac Sudip bio je prestrašen kad se otac naglo razbolio i kad su ga odvezli u bolnicu. Što nije u redu s ocem? Što će se dogoditi?

Liječnik je pažljivo provjerio očevu jetru. Ona nije dobro radila. Liječnik je pažljivo provjerio očeve bubrege. Ni oni nisu dobro radili. Zatim je provjerio očeva pluća. Ni ona nisu dobro radila. Liječnik je zatim provjerio i očevo srce. Ni ono nije dobro radilo.

“Ovo je jako loše”, rekao je liječnik. “Očevi organi otkazuju zbog toga što previše pije.”

Otac je radio kao graditelj kuća. Ali također je tijekom svojeg života pio puno alkoholnih pića. Kad bi otišao na posao, pio bi. Navečer bi i kod kuće pio. Nekada bi pio i čim se probudi. Alkohol je otrovao njegovo tijelo i više nije bio dobrog zdravlja.

Sudip se pitao što će se dogoditi sljedeće. Majka se također pitala što će slijediti. Otac je bio jedina osoba koja je privređivala novac za obitelj.

Liječnik je rekao da čine sve što mogu kako bi pomogli ocu. “Činimo sve što možemo”, rekao je.

Ali liječenje nije pomoglo. Očeva jetra je otkazala. Njegovi bubrezi su otkazali, njegova pluća su otkazala. A onda je i njegovo srce prestalo kucati.

Kad je otac umro, to je bio vrlo tužan dan za Sudipa i njegovu majku. Sudip je plakao i plakao. Majka je plakala i plakala.

Prošlo je nekoliko dana. Sudip je prestao plakati, ali majka je nastavila. Ona se brinula kako će sada prehraniti Sudipa.

Brinula se tko će sada platiti za njegov školski pribor i novu odjeću.

Sudip nije znao kako može pomoći majci. Imao je samo jedanaest godina. Zato je plakao zajedno s njom. Nije mogao ništa drugo učiniti. Majka i sin su plakali i plakali.

I baš kad se sve činilo beznadnim, majka je čula za sirotište u kojem siromašna djeca mogu živjeti i učiti. Sirotište su osnovali adventisti iz Južne Koreje.

Majka je čula za adventiste prije mnogo mjeseci, i htjela je ići u crkvu u subotu. Ali otac joj je zabranio ići na bogoslužja.

On joj je rekao: “Moj otac nije bio kršćanin, a niti moj djed. Naši preci nisu bili kršćani, a nismo ni mi. Mi slavimo našeg boga i nećemo ići u kršćansku crkvu.”

Ali sada oca više nije bilo. Adventističko sirotište činilo se kao jedina mogućnost za njih. Majka je poslala Sudipa u sirotište.

Dvije godine su prošle otkad je Sudip stigao u sirotište, i danas je sretan dječak.

“Jako sam sretan jer sada odrastam u kršćanskom sirotištu”, rekao je. “Znam tko je moj Spasitelj i želim Ga još više upoznati. Želim postati pastor i služiti Gospodinu do kraja života.”

Svakog dana Sudip se moli i zahvaljuje Bogu za Njegove blagoslove.

Svake subote Sudip ide u crkvu. Majka također ide u crkvu svake subote. Ali neki od očevih rodaka su ljuti što Sudip i majka idu u crkvu. Pokušavaju ih uvjeriti da prestanu odlaziti u crkvu.

“Molim vas da se molite za moje rodake”, poručuje Sudip. “Nadam se i vjerujem da će jednog dana i oni doći k Bogu. Hvala vam za vaše molitve.”

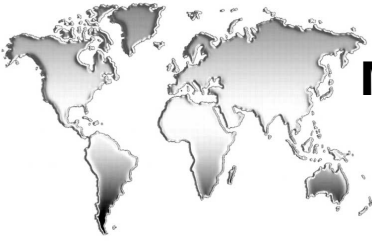
Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u osnivanju škole u Nepal, u kojoj će djeca poput Sudipa

moći učiti. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušne darove za trinaestu subotu.

Andrew McChesney

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci položaj Nepala na zemljovidu. Također im možete pokazati položaj seoske općine Gadhi u istočnom Nepal, gdje će dar trinaeste subote od ovoga tromjesečja pomoći u proširenju vrtića u osnovnu školu.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- ◆ Ovo iskustvo iz misije oslikava sljedeće ciljeve strateškog plana Crkve adventista sedmog dana “Ja ću ići”: Cilj duhovnog rasta br. 5, “Poučiti pojedince i obitelji za živote ispunjene duhovnošću”; cilj duhovnog rasta br. 6, “Povećati pristup, zadržavanje, obnavljanje i sudjelovanje djece, mladih i odraslih mladih”; i cilj duhovnog rasta br. 7, “Pomoći mladima i odraslim mladim osobama da stave Boga na prvo mjesto i daju primjer biblijskog svjetonazora.” Za više podataka posjetite web stranicu: IWillGo2020.org.

17. veljače 2024.

Mir u limenoj kućici

Nepal

Asmita je živjela u malenoj limenoj kućici, na malom zemljištu u malom gradiću u istočnom Nepalju.

Petero ljudi živjelo je u toj maloj kućici: otac, majka, baka, Asmita i Asmitin mali brat. Mnoge obitelji uzgajaju svoju hranu na zemlji pored svojih kućica u Nepalju.

Ali zemljište pored Asmitine kuće je bilo premaleno da bi se na njemu moglo uzgajati dovoljno povrća i voća za cijelu obitelj.

Zato su otac i majka morali još napornije raditi kako bi mogli prehraniti obitelj. Otac i majka nikada nisu išli u školu, pa nisu znali čitati niti pisati. Nikada nisu učili za vozača autobusa, ili vodoinstalatera, ili učitelja. Zato su radili svojim rukama — podizali su i nosili stvari, spuštali ih i premještali. Nekada bi nosili cigle ili kopali kanale. Drugom prilikom su sijali ili želi urod.

Bilo je teško podizati, spuštati i premještati stvari svaki dan. Nakon dugog dana otac i majka bili bi jako umorni kad bi došli kući. Htjeli bi se opustiti. Pokušali su se opuštati uz alkohol.

Ali kad bi majka i otac pili alkohol, počeli bi se svađati. Kad bi pili, počeli bi se i tući. Što su više pili, to su se više tukli. Što su se više tukli, to su više pili. Uskoro se činilo da se majka i otac sve vrijeme samo tuku i piju.

Susjedi su čuli svađanje, pa su došli u malenu limenu kućicu kako bi im pomogli. Čak im je i gradonačelnik tog malenog grada htio pomoći. Došla je i policija jer je htjela pomoći. Ali ništa se nije promijenilo. Otac i majka su nastavili piti i svađati se.

A onda je majka otišla. Dosadilo joj je svadanje i pijenje. Htjela je bolji život. Preselila se u Indiju kako bi našla bolji posao.

Asmitu je ostavila kod kuće. Sada je samo četvero ljudi živjelo u malenoj kućici: otac, baka, Asmita i Asmitin mlađi brat.

Kad je majka otišla, Asmita je postala glavna u kući. Kuhala je obroke i čistila. Bilo je teško podizati, spuštati i premještati stvari cijeli dan. Također je bilo teško živjeti s ocem. On je nastavio piti.

Kad bi pio, u kući nije bilo mira.

Činilo se kako život nikada neće biti bolji.

A onda je baka krenula ići subotom u crkvu. Asmita dotad nikada nije niti čula za crkvu. Ali baka je bila sretna kad bi se subotom vratila iz crkve. Asmita je voljela vidjeti bakin osmijeh. Baka joj je govorila o Bogu na Nebu o kojem je slušala u crkvi. Asmita nikada nije čula za tog Boga. Njezina obitelj štovala je bogove od kamena i drveta. Asmiti se baki-no pripovijedanje sviđjelo.

Jedne subote Asmita je odlučila poći u crkvu s bakom. Ostavila je svoje kućanske poslove i uzela svojeg malog brata za ruku. Zajedno su otišli u crkvu.

Ostala djeca u dječjoj subotnoj školi pozdravila su Asmitu toplom dobrodošlicom. Učiteljica joj se srdačno nasmiješila. Asmita je odmah znala da želi ići u takvu crkvu svake subote.

Danas Asmita ima dvanaest godina. Ona svakog tjedna pjeva pjesme, recitira biblijske retke u subotnoj školi. Ona je sretna. Život je postao mnogo bolji s Bogom.

Svake subote Asmita moli oca da ide zajedno s njima u crkvu, i moli se da on pristane na to. "Mislim da će otac prestati piti ako dođe u crkvu, i da ćemo imati mir u kući", govori ona.

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u osnivanju škole u kojoj će djeca poput Asmite moći učiti u

Nepalu. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušne darove za trinaestu subotu.

Andrew McChesney

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci položaj Nepala na zemljovidu. Također im možete pokazati položaj seoske općine Gadhi u istočnom Nepalu, gdje će dar trinaeste subote od ovog tromjesečja pomoći u proširenju vrtića u osnovnu školu.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- ◆ Ovo iskustvo iz misije oslikava sljedeće ciljeve strateškog plana Crkve adventista sedmog dana “Ja ću ići”: Cilj duhovnog rasta br. 5, “Poučiti pojedince i obitelji za živote ispunjene duhovnošću”; cilj duhovnog rasta br. 6, “Povećati pristup, zadržavanje, obnavljanje i sudjelovanje djece, mladih i odraslih mladih”; i cilj duhovnog rasta br. 7, “Pomoći mladima i odraslim mladima da stave Boga na prvo mjesto i daju primjer biblijskog svjetonazora.” Za više podataka posjetite web stranicu: IWillGo2020.org.

24. veljače 2024.

Recept za papaju

Indija

Sedmogodišnja Joylin igrala se s kockicama, u društvu s ocem u dnevnoj sobi u njihovom domu u Indiji. Voljela je redati žute, plave, zelene i crvene kockice i graditi visoke tornjeve, a onda bi ih srušila i gledala kako padaju.

Dok su se Joylin i otac igrali s kockicama, on joj je pričao priče o svojem djetinjstvu. Ispričao joj je kako se nekad igrao sa svojom braćom i sestrama. Bilo je zabavno igrati se s ocem.

Ali Joylin se nije baš najbolje osjećala. Osjećala se malo toplom, kao da ima malu vrućicu. Također se osjećala umornom. Ali nije željela otići u krevet. Bilo je zabavno igrati se s ocem.

Onda je očev mobitel zazvonio. Otac se javio, a njegovo je lice postalo ozbiljno. Okrenuo se prema Joylin.

“Moramo ići u bolnicu”, rekao je.

Joylin nije znala što se događa. Nije shvatila da se događa nešto ozbiljno. Nazvao je liječnik iz bolnice i rekao da Joylin mora odmah doći u bolnicu. Imala je takozvanu denga groznicu. Denga groznica je bolest koja dolazi od ugriza komarca. Nije je teško liječiti ako se na vrijeme prepozna. Ali liječnik je primijetio da je Joylin imala denga groznicu i prije, i sada je bilo važno da se ta bolest izliječi brzo.

Otac je pozvao majku u pomoć, i ona je brzo pripremila kofer s odjećom, lijekovima i hranom. Spakirala je puno papaje, kivija i sirove cikle. Joylin nije voljela papaju. Smatrala je da je crveno voće odvratno. Također je mislila da je i cikla odvratna. Ali sviđao joj se slatki zeleni kivi. Majka je spakirala papaju, kivi i sirovu ciklu, jer je liječnik rekao kako je to dobar lijek za Joylin.

A onda su Joylin, otac i majka sjeli u automobil i odvezli se do bolnice.

Joylin nije bilo svejedno kad je stigla u bolnicu. Bila je okružena ljudima koje nije poznavala. Nije joj se sviđao miris bolnice. Netko joj je stavio infuziju u ruku, i to ju je boljelo. Onda ju je sestra odvela u krevet u jedan bolnički odjel.

Joylin je pogledala uokolo. Nije mogla razumjeti zašto je sada tamo. Vidjela je djecu koja su izgledala puno bolesnije od nje kako leže na krevetima.

Majka je vidjela da je ona zbunjena i pokušala ju je ohrabriti.

“Ti si snažna”, rekla je.

Sljedećih šest tjedana Joylin je ostala u bolnici. Majka joj je davala puno papaje i cikle za jelo. Nije željela to jesti, ali morala je. Začepila bi nos i progutala, nadajući se da ih neće osjetiti kako joj jelo ide do želuca. Jela je i puno kivija. U njemu je puno više uživala. Bili su tako slatki i ukusni.

Majka i teta su se izmjenjivale kako bi sve vrijeme bile s njom. Mnogo ljudi iz crkve joj je dolazilo u posjet i molili su se s njom.

Nekad joj je bilo dosadno, ali nikada nije bila potpuno sama.

Napokon je došao dan kada je Joylin mogla ići kući. Bila je tako sretna! Bilo joj je dosta ležanja u istom krevetu, u istoj sobi toliko dugo. Bila je sretna što se može vratiti kući.

Kad je stigla kući, njezin stariji rođak ju je čekao s puno crvenog šipka. Joylin je bila sretna što je nije dočekala papaja. Voljela je šipak.

Danas Joylin ima četrnaest godina te i dalje ne voli papaju, iako joj je papaja pomogla da ozdravi kad je bila bolesna. Rekla je da ju je Bog zapravo potpuno iscijelio.

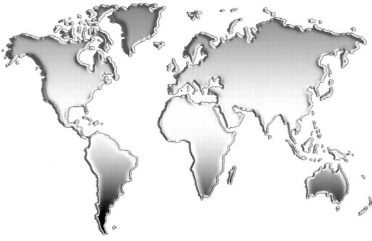
“Bog me je iscijelio”, kaže ona. “Bila sam premlada da tada shvatim tko me je izliječio. Ali kako sam odrastala i kako sam upoznala Boga, shvatila sam da me je On izliječio. On je moćni Liječnik!”

Dio darova trinaeste subote od ovoga tromjesečja pomoći će u izgradnji crkve blizu Joylinine škole u Bengaluru u Indiji. Joylinina škola je na istom imanju kao i Adventistički koledž Lowry i nekoliko drugih adventističkih škola. Hvala vam što namjeravate priložiti svoje velikodušne darove.

Andrew McChesney

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci položaj Indije na zemljovidu. Također im možete pokazati mjesto Bengaluru na jugu središnje Indije, gdje će dio darova trinaeste subote od ovog tromjesečja pomoći u izgradnji crkve na imanju Adventističkog koledža Lowry.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- ◆ Ovo misijsko iskustvo oslikava sljedeće ciljeve strateškog plana Crkve adventista sedmog dana “Ja ću ići”: Cilj duhovnog rasta br. 5, “Poučiti pojedince i obitelji za živote ispunjene duhovnošću”; i cilj duhovnog rasta br. 7, “Pomoći mladima i odraslim mladim osobama da stave Boga na prvo mjesto i daju primjer biblijskog svjetonazora.” Za više podataka posjetite web stranicu: IWillGo2020.org.

2. ožujka 2024. **Uništeni bicikl** **Indija**

Juda je obično išao pješice u crkvu. Crkva je bila samo malo dalje od njegove kuće i trebalo mu je pet minuta pješice. Inače je pješačio sa svojim roditeljima.

Ali jednog dana dok je čekao roditelje da se spremne, Juda je došao na posebnu zamisao. Mogao bi voziti bicikl do crkve. Otac i majka rekli su mu da ne ide biciklom do crkve. Rekli su da ne treba ići biciklom, jer je crkva zapravo blizu. Također su se bojali da on ne doživi neku nezgodu.

Ali Juda je volio voziti svoj bicikl. To je bio predivan bicikl sa žutim i crnim šarama. Pomislio je: "Ako odem sada, oni neće znati. Neće me vidjeti." Nije razmišljao o tome što će biti kad njegovi roditelji vide njegov bicikl kod crkve. Samo je želio ići.

Juda je izašao i brzo pogurao svoj bicikl do prednjih vrata. Kad je jednom izašao, popeo se na bicikl. Bio je jako uzbuđen. Htio je brzo doći do crkve, pa je počeo okretati pedale što je brže mogao. Nije razumio zašto su mu roditelji zabranili da vozi bicikl do crkve. Cesta do crkve je bila ravna i nije morao nigdje skretati. To mu se nije činilo opasnim.

Dok je Juda pedalirao što je brže mogao uz brdo, uskoro se umorio. Zaustavio se na trenutak na raskrižju kako bi došao do zraka. U tom trenutku začuo je zvuk velikog motora.

Motociklist se nije ni pokušao zaustaviti. Išao je prebrzo. Baš u trenu kad je Juda zaustavio svoj bicikl, motociklist se zabio u njega.

Žuto-crni bicikl je bio polomljen. Juda se dobro osjećao. Pogledao je motociklista. On nije nosio kacigu i njegova je glava krvarila.

Juda je vidio krv i uplašio se.

“Ako on umre, ja ću ići u zatvor”, pomislio je. “Ako odem u zatvor, moji roditelji će me ubiti.”

Susjedi su se sjurili do njih. Netko je dao vode motociklistu. Netko drugi mu je oprao glavu i pitao ga kako se osjeća. Onda je netko pitao Judu kako se on osjeća.

“Dobro sam”, rekao je Juda.

Onda je čuo kako se susjedi svađaju oko toga tko je skrivio nesreću. Neki su rekli da je Juda kriv. Drugi su rekli da je motociklist kriv. Netko je otrčao do Judine kuće i rekao njegovim roditeljima što se dogodilo.

Otac je došao i pomogao raščistiti gužvu.

“Zašto me nisi slušao?” pitao je Judu.

Dječak nije mogao ništa suvislo odgovoriti.

“Što bismo tvoja mama i ja da ti se nešto dogodilo?” pitao je otac. Juda je pognuo glavu.

“Žao mi je”, rekao je.

Otac je podignuo izudarani bicikl i ponio ga kući. Majka ih je dočekala na putu. Kod kuće su se otac, majka i Juda molili. “Hvala Ti, Bože, što si spasio našeg sina”, rekao je otac.

A onda je majka zavila Judine ogrebotine. Zaključila je da je Juda u redu.

Te noći Juda se probudio s bolovima u ruci. Drugi dan je otišao u bolnicu i saznao da je slomio lakat. Bilo je bolno, ali nakon nekog vremena se smirilo. Motociklist se također oporavio.

Nakon nezgode Judi je bilo zabranjeno da vozi bicikl sve do šesnaeste godine. Sada on ima trinaest i čini mu se kao da mora čekati još dugo. On se sjeti nezgode svaki put kada pješači do crkve. On žali što nije slušao svoje roditelje. Nedostaje mu njegov bicikl. Ali zahvalan je Bogu što ga je zaštitio.

“Bog me je spasio”, kaže on. “Moglo je ispasti puno gore. Svi koji pogledaju moj izudarani bicikl kažu: ‘Bog te je spasio.’”

Dio darova trinaeste subote od ovoga tromjesečja pomoći će u izgradnji crkve u blizini Judine škole u Bengaluru u Indiji. Judina škola je na istom imanju kao i Adventistički koledž Lowry i nekoliko drugih adventističkih škola. Hvala vam što trinaeste subote namjeravate priložiti velikodušne darove!

Andrew McChesney

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci položaj Indije na zemljovidu. Također im pokažite položaj Bengalurua u središtu južne Indije, gdje će dio darova trinaeste subote od ovog tromjesečja pomoći u izgradnji crkve na imanju Adventističkog koledža Lowry.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- ◆ Ovo misijsko iskustvo oslikava sljedeće ciljeve strateškog plana Crkve adventista sedmog dana “Ja ću ići”: Cilj duhovnog rasta br. 5, “Poučiti pojedince i obitelji za živote ispunjene duhovnošću”; i cilj duhovnog rasta br. 7, “Pomoći mladima i odraslim mladim osobama da stave Boga na prvo mjesto i daju primjer biblijskog svjetonazora.” Za više podataka posjetite web stranicu: IWillGo2020.org.

9. ožujka 2024.

Cjelodnevna molitva

Indija

Jennifer ima dvanaest godina i živi u sjevernoj Indiji. Više od ičega ona se voli moliti.

Kod kuće se Jennifer moli čim ujutro ustane. “Hvala Ti, Isuse, za dobar san”, rekla je jednog ne tako davnog jutra dok je sjedila na smeđim i ružičastim plahtama na krevetu.

“Hvala Ti za novi dan”, rekla je Jennifer, moleći se na hindskom jeziku. “Molim Te da me blagosloviš ovog dana. Molim Te da blagosloviš i mojeg ujaka i ujnu, moje rođake i moje susjede. Posebno blagoslovi mojeg oca i moju majku. Amen.”

Kad je Jennifer sjela da bi doručkovala, molila se: “Dragi Isuse, blagoslovi ovu hranu. Amen.” — rekla je opet govoreći na hindskom.

A onda je krenula na doručak od riže, leće i kruha. Ona je jedinica i jede doručak s majkom. Otac jede kasnije.

Kad se Jennifer spremila za školu, opet se pomolila, i to na hindskom jeziku. “Dragi Isuse, molim Te za blagoslov u ovom danu”, rekla je. “Molim Te da mi pomogneš dok danas učim u školi. Pomozi mi da se sjetim svega što sam učila za današnji ispit. Amen.”

Onda je uzela svoj ruksak pun udžbenika iz matematike, engleskog, prirode i društva, sanskrita i pisanja. U ruksaku su bile i olovke, bojice, bilježnice i njezina kutija s ručkom.

U školi se 450 djece okupilo u veliku prostoriju za jutarnje bogoslužje. Jennifer često vodi djecu u molitvi s propovjedaonice, a to je učinila i tog dana. Sva nastava se u toj školi odvija na engleskom jeziku, pa se pomolila na engleskom. “Oče naš koji jesi na nebesima”, rekla je i pričekala da ostala

djeca ponove za njom. “Oče naš koji jesi na nebesima”, ponovilo je u zboru 450 djece.

“Sveti se ime Tvoje”, nastavila je Jennifer, a djeca su ponavljala za njom.

Zajedno su završili molitvu govoreći: “Dođi kraljevstvo Tvoje. Budi volja Tvoja kako na Nebu tako i na Zemlji. Kruh naš svagdašnji daj nam danas i oprosti nam dūge naše kao što i mi opraštamo dužnicima našim. I ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od zla. Jer je Tvoje kraljevstvo i sila i slava u sve vijeke vjekova. Amen.” (Matej 6,9-18)

U trinaest sati Jennifer je raspakirala svoju kutiju s ručkom u školskoj učionici i pomolila se: “Dragi Isuse, blagoslovi ovu hranu. Amen.” — rekla je ponovno na engleskom. Cijeli dan je učila na engleskom, tako da joj je bilo lako moliti se na engleskom. A onda je pojela svoj ručak od kupusa, cvjetače, krumpira i kruha.

Popodne je imala ispit iz matematike. Molila se: “Dragi Isuse, pomози mi da se sjetim svega što sam učila i da dobijem dobru ocjenu.”

Kod kuće se otac molio za večeru. Pridružio se Jennifer i majci dok su jeli rižu, sir i povrće. Jennifer je voljela čuti oca kako se moli.

“Dragi Gospodine, molim Te, blagoslovi ovu hranu”, rekao je otac na hindskom. “Blagoslovi ruke koje su je pripremile. Blagoslovi one koji su nas opskrbili hranom i daj nam dobro zdravlje dok jedemo zdravu hranu. Amen.”

Prije spavanja Jennifer se molila s majkom i ocem u zajedničkom bogoslužju.

“Stvoritelju neba i Zemlje, zahvaljujemo Ti što nas čuvaš tijekom dana”, rekla je Jennifer na hindskom. Onda se pomolila za obitelj, rođake, susjede i za dobar odmor.

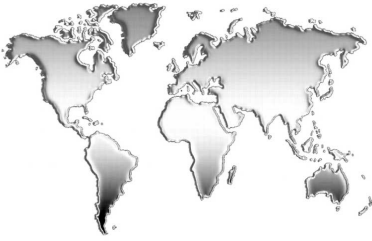
Nakon toga je legla na svoju smeđe ružičastu posteljinu i zatvorila oči. Prošao dan je bio dobar. Dan proveden u razgovoru s Isusom.

Dio darova trinaeste subote od ovog tromjesečja pomoći će u izgradnji nove školske zgrade za Jennifer i druge učenike u Anniju u Indiji. Sadašnjih 450 učenika uči u staroj školskoj zgradi koju je sagradio jedan njemački misionar, 1976. godine. Hvala vam što ćete pomoći da Jennifer i njezini prijatelji imaju novu školsku zgradu.

Andrew McChesney

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci položaj Indije na zemljovidu. Također im možete pokazati položaj Annija, grada u sjevernoj indijskoj državi Himachal Pradesh, gdje će dio darova od trinaeste subote od ovog tromjesečja pomoći u izgradnji nove škole koja će zamijeniti staru, izgrađenu 1976. godine.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- ◆ Ovo misijsko iskustvo oslikava sljedeće ciljeve strateškog plana Crkve adventista sedmog dana “Ja ću ići”: Cilj duhovnog rasta br. 5, “Poučiti pojedince i obitelji za živote ispunjene duhovnošću”; cilj duhovnog rasta br. 6, “Povećati pristup, zadržavanje, obnavljanje i sudjelovanje djece, mladih i odraslih mladih”; i cilj duhovnog rasta br. 7, “Pomoći mladima i odraslim mladim osobama da stave Boga na prvo mjesto i daju primjer biblijskog svjetonazora.” Za više podataka posjetite web stranicu: IWillGo2020.org.

16. ožujka 2024. Neobično ime Indija

Na prvi dan škole Calvinov učitelj primijetio je da je kod njega nešto drukčije nego obično. Calvin je tiho sjedio i pažljivo slušao, dok su ostala djeca pričala i vikala. Ali to nije bilo jedino što je učitelj primijetio. To je bilo Calvinovo ime. Calvin nije uobičajeno ime u Indiji. To je kršćansko ime.

Na početku sata, učitelj je tražio sve učenike da se predstave.

Kad je došao red na Kalvina, dječak je s velikim osmijehom na licu rekao: “Moje ime je Calvin.”

Učitelj je bio iznenađen.

“Zašto je tvoje ime Calvin?” pitao je.

“To je zato što sam ja kršćanin”, rekao je Calvin.

Učitelj se još više iznenadio. Ostala kršćanska djeca su također išla u školu, ali su imala hinduska imena. Taj novi učenik je imao kršćansko ime. Učitelju se sviđjelo Calvinovo ime. Svaki put kad bi vidio dječaka, pozvao bi ga po imenu.

“Zdravo, Calvin”, rekao bi.

Volio je izgovarati Calvinovo ime. To nije bilo često ime u Indiji, i sviđalo mu se kako zvuči. Zato bi govorio: “Zdravo Calvin. Dobar dan, Calvin.”

Kalvin se uvijek nasmiješio kad bi čuo učiteljev pozdrav. Bio je sretan.

Uskoro su i ostali učitelji zapamtili Calvinovo ime. I oni su saznali da je dobio ime Calvin zato što je kršćanin. I njima se sviđalo njegovo ime te su ga pozdravljali svaki put kad bi ga vidjeli.

“Pozdrav, Calvin”, rekli bi. “Zdravo, Calvin.” “Dobar dan, Calvin.”

Kalvin se uvijek smiješio kad bi čuo njihove pozdrave. Bio je sretan.

Kako je Calvin dobio svoje ime? Kad se rodio, njegovi roditelji su pitali pastora da mu nadjene ime. U Indiji kršćanske obitelji smatraju da je dobro da pastori daju imena njihovoj djeci.

“Nazovimo ga Calvin”, rekao je pastor.

Ime Calvin dolazi od poznatog kršćanskog teologa iz Francuske Jeana Calvina.

Pastor je Kalvinu dao i drugo ime. Vidio je da se dječak puno smije pa mu je dao nadimak. “Nazovimo ga i Joy (Srećko)”, rekao je. U Indiji svi dječaci imaju ime i nadimak. Od toga dana Kalvinov nadimak je bio Joy.

Kad je Calvin dovoljno odrastao, krenuo je pohađati adventističku školu. Volio je školu. Krenuo je s vrtićem i učio sve do osmog razreda. U adventističkoj školi je naučio mirno sjediti i pažljivo slušati.

Kad je završio osmi razred, ražalostio se. Nije više mogao ići u adventističku školu jer tamo nije bilo srednje škole. Morao je ići u javnu srednju školu. Na prvi dan srednje škole učitelj je zamolio sve nove učenike da se predstave, i Calvin je rekao svoje ime.

Danas je Calvin jedini Calvin u svojoj školi. Također je jedini dječak s nadimkom Joy.

Kalvin je svjedok u svojoj školi. Učitelji ga zovu imenom svaki put kad ga vide. Kad oni kažu njegovo ime, sjete se da je on kršćanin. Njegovo ime podsjeća ih da je kršćanin.

Njegovi prijatelji ga zovu Joy svaki put kad ga vide. Kad kažu njegov nadimak naglas, oni se sjete da je on pun radosti. Njegov nadimak podsjeća njegove prijatelje da je on ispunjen srećom.

Ali njegova imena nisu jedini svjedoci. Calvin svjedoči i djelima. Učitelji znaju da je Calvin kršćanin, jer on tiho sjedi i pažljivo sluša. Njegovi prijatelji znaju da je on ispunjen srećom jer se uvijek smiješi.

“Dobro se osjećam što sam jedini Calvin i jedini Joy u školi”, kaže Calvin. “Ja sam kršćanin i ja sam sretan.”

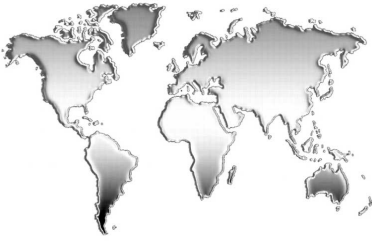
Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u izgradnji nove školske zgrade za Kalvinovu staru školu u Anniju u Indiji. Sadašnjih 450 učenika uči u staroj školskoj zgradi, koju je sagradio jedan njemački misionar, 1976. godine. Hvala vam što ćete pomoći u izgradnji nove školske zgrade.

Andrew McChesney

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci položaj Indije na zemljovidu. Također im možete pokazati položaj Annija, grada u sjevernoj indijskoj državi Himachal Pradesh, gdje će dio darova od trinaeste subote ovog tromjesečja pomoći u izgradnji nove škole koja će zamijeniti staru, izgrađenu 1976. godine.
- ◆ Calvin je kršćansko ime i zapravo znači “ćelav”. Ime je postalo popularno zbog francuskog teologa Jeana Calvina, koji je živio u šesnaestom stoljeću.
- ◆ Pitajte djecu što znače njihova imena. Pitajte djecu znaju li ljudi kako njihova imena pokazuju njihov karakter, kao što Kalvinovo ime pokazuje njegov karakter njegovim učiteljima i prijateljima. Podsjetite ih da djela govore glasnije od riječi i ohrabrite ih da pokazuju kristolik duh.
- ◆ Recite djeci da su imena vrlo važna u Bibliji. Imena koja roditelji daju djeci pokazuju kakav bi karakter roditelji željeli da imaju njihova djeca. Primjerice, Jošua znači “Bog je spasenje”, Daniel znači “Bog je moj Sudac”, a Solomon znači “Mir”.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- ◆ Ovo misijsko iskustvo oslikava sljedeće ciljeve strateškog plana Crkve adventista sedmog dana “Ja ću ići”: Cilj duhovnog rasta br. 5, “Poučiti pojedince i obitelji za živote ispunjene duhovnošću”; i cilj duhovnog rasta br. 7, “Pomoći mladima i odraslim mladim osobama da stave Boga na prvo mjesto i daju primjer biblijskog svjetonazora.” Za više podataka posjetite web stranicu: IWillGo2020.org.

23. ožujka 2024. Vrlo težak ispit Indija

Kashish ima samo trinaest godina, ali ona već uči jedan od najstarijih jezika na svijetu. U adventističkoj školi u sjevernoj Indiji Kashish uči sanskrit.

Sanskrit je drevni jezik Indijaca. Nitko ne zna koliko je točno star, ali zna se da su ga ljudi koristili barem 1.500 godina prije nego što se Isus rodio. Danas sva indijska djeca moraju naučiti sanskrit, jer se hindski i ostali jezici u Indiji temelje na sanskritu.

Ali sanskrit je težak jezik za učenje. Riječi je teško izgovoriti. Način na koji se izgovaraju riječi ovisi o tome gdje je točkica — ispod riječi, iznad riječi ili na kraju riječi. Dijete mora vrlo pažljivo pogledati riječ da vidi gdje je točkica kako bi je moglo pravilno izgovoriti.

Nema puno ljudi koji dobro govore sanskrit. Obično ga govore hindski svećenici kad recitiraju govore u vjerskim obredima.

Kashish dolazi iz adventističke obitelji. Ona nikada nije čula da netko govori sanskrit, osim u školi. Stoga joj je bilo teško.

Ali onda se Kashish razboljela dan prije važnog ispita iz sanskrita. Trebala je nastaviti s učenjem kad je došla kući iz škole. Ali njezino čelo je bilo jako vruće. Bila je toliko slaba da je jedva stajala. Nije joj bilo puno bolje ni kad je ležala u krevetu. Jedino o čemu je mogla razmišljati bilo je o ispitu iz sanskrita. Odlučila se pomoliti.

“Nebeski Oče, molim Te, izliječi me uskoro,” molila se. “Molim Te, pomози mi da sutra prođem ispit i dobijem dobru ocjenu. Amen.”

Čim je završila molitvu, osjećala se bolje. Otvorila je udžbenik i učila što je najbolje mogla. Prošla je i kroz bilješke koje je napravila na satu. Nije uspjela naučiti puno, samo nekoliko sitnica.

Sljedeće jutro Kashish se osjećala dovoljno zdravo da ode u školu, ali bila je uznemirena. Znala je da nije spremna za ispit. Prije nego što je otišla od kuće, pomolila se Bogu za pomoć.

U školi je učitelj dao Kashish list papira s pitanjima napisanima u sanskritu.

Kashish je pogledala pitanja. Čitala je pažljivo kako bi dobro vidjela nalazi li se točka iznad, ili ispod riječi, ili je možda na kraju riječi.

Trepnula je.

Pogledala je ponovno.

Nije mogla vjerovati svojim očima.

Pitanja na ispitu bila su baš ona koje je učila prethodnog dana. Znala je sve odgovore! Bog je čuo njezine molitve.

Kashish je bila tako sretna!

Sat vremena kasnije Kashish je završila s ispitom i predala list papira.

Dva dana nakon toga dobila je ocjenu. Učitelj joj je dao 13,5 od 15 bodova. To je bila jako dobra ocjena.

Kashish se nasmiješila.

Nakon tog iskustva, Kashish želi potaknuti druge dječake i djevojčice da se mole.

“Želim reći da postoji moć u molitvi,” kaže ona. “Jednom sam imala ispit iz sanskrita. To je vrlo težak jezik, a ja nisam bila spremna. Nisam se dobro pripremila. Ali pomolila sam se, ispunila ispitna pitanja i učitelj mi je dao dobru ocjenu na ispitu.”

Dio darova trinaeste subote ovog tromjesečja pomoći će u izgradnji nove školske zgrade za Kalvinovu staru školu u An-niju u Indiji. Sadašnjih 450 učenika uči u staroj školskoj

zgradi koju je sagradio jedan njemački misionar, 1976. godine. Hvala vam što ćete pomoći u izgradnji nove školske zgrade.

Andrew McChesney

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci položaj Indije na zemljovidu. Također im možete pokazati položaj Annija, grada u sjevernoj indijskoj državi Himachal Pradesh, gdje će dio darova od trinaeste subote ovog tromjesečja pomoći u izgradnji nove škole koja će zamijeniti staru, koja je izgrađena 1976. godine.
- ◆ Potaknite djecu da prihvate Kashishin izazov i mole se.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- ◆ Ovo misijsko iskustvo oslikava sljedeće ciljeve strateškog plana Crkve adventista sedmog dana “Ja ću ići”: Cilj duhovnog rasta br. 5, “Poučiti pojedince i obitelji za živote ispunjene duhovnošću”; i cilj duhovnog rasta br. 7, “Pomoći mladima i odraslim mladim osobama da stave Boga na prvo mjesto i daju primjer biblijskog svjetonazora.” Za više podataka posjetite web stranicu: IWillGo2020.org.

30. ožujka 2024.

Škola osmijeha

Indija

Kad je Amira napunila šest godina, otac je počeo tražiti dobru školu za svoju kćer. On nije želio da Amira ide u bilo koju školu. Želio je da njegova djevojčica ide u najbolju školu. Ali gdje bi mogao naći takvu školu kako bi ona mogla krenuti u prvi razred?

Pitanje je mučilo oca dok je doručkovao. Pitanje je mučilo oca dok je odlazio na posao. Pitanje je mučilo oca i dok se šišao nakon posla.

“Koja je dobra škola u koju mogu poslati svoju kćer?” upitao je brijača.

“Pošaljite je u adventističku školu”, rekao je brijač. “To je dobra škola.”

Otac nikada nije čuo za adventiste. Nije bio kršćanin. Odgojen je u drugoj religiji. Ali bio je zadivljen što mu je brijač odmah preporučio adventističku školu.

Upisao je Amiru da uči u adventističkoj školi.

Amira je voljela školu. Svaki dan je dolazila kući nakon škole, govoreći o Isusu. Pjevala je radosne kršćanske pjesme koje je naučila. Ispričala je ocu događaj koje je naučila iz Biblije. Pokazala je ocu kako su je učili moliti.

Otac je volio slušati o tome što je Amira učila u školi. Ali ono što ga je najviše oduševilo je Amirin osmijeh. Nikada je nije vidio tako sretnu. Prije nego što je krenula u školu, uvijek je izgledala tužno. Ali sada se smiješila blistavo poput sunca.

Otac je bio oduševljen što je njegova djevojčica tako sretna. Poželio je da može biti sretan poput nje. Ali nije mogao jer se nije osjećao dobro. Trbuh ga je često bolio i zbog toga je često bio tužan.

Amira je primijetila da se otac ne smiješi kao ona. Htjela je da bude sretan. Iako je imala samo šest godina, imala je dobar prijedlog.

“Dođi u školu”, rekla je. “Netko će se moliti za tebe.”

I tako, sljedeći put kad je otac poveo Amiru u školu, slijedio ju je unutra. Hoće li se netko htjeti moliti za njega?

U blizini Amirine učionice otac je ugledao školskog računovođu. Računovođa zbraja novac i raspolaže školskim troškovima.

“Biste li molili za mene?” upitao je otac.

Računovođa se rado molio za oca. Molio je Boga da ocu podari dobro zdravlje i sreću.

Nakon molitve, računovođa je ispričao školskom pastoru o tom ocu. Pastor je potražio oca i pitao ga želi li proučavati Bibliju. Otac se složio, te su se on i pastor počeli sastajati kako bi proučavali Bibliju.

Otac je bio zadivljen kad je saznao za Isusa. Amira mu je rekla ponešto o Isusu. Ali sada je čitao nešto za što do sada nikad nije čuo.

“Jeste li to znali cijeli život?” pitao je pastora. “Volio bih da sam to znao prije mnogo godina.”

Otac je postajao sve sretniji i sretniji. Smješкао se sve više i više. On i Amira su zajedno čitali Bibliju. Zajedno su išli u crkvu subotom. Uskoro su on i Amira bili možda naj-sretniji otac i kći u Indiji!

Ali majka nije bila sretna. Nije poznavala Isusa i nije željela upoznati Isusa.

Pripadala je drugoj religiji i nije željela da otac i Amira čitaju Bibliju ili idu u crkvu subotom.

“Prestani ići u crkvu”, rekla je ocu. “Prestani čitati Bibliju.”

Otac nije znao što bi trebao učiniti.

Dok se majka žalila, očevi bolovi u želucu postajali su sve jači. Prijatelji adventisti odveli su ga u bolnicu i tamo se brinuli za njega. Liječnik je rekao da je ocu potrebna operacija.

Nešto se nevjerojatno dogodilo dok je otac čekao operaciju. Dok je ležao u krevetu, usnio je san kako je vidio Isusa.

Otac nikada nije vidio tako ljubazno lice. Bilo je tako lije-po. Jedan pogled na Njegovo lice ispunio je Oca mirom.

“Ne boj se”, rekao je Isus. “Ja sam s tobom.”

U snu je otac vidio i pastora. Shvatio je da je pastor dobar čovjek koji ga približava Isusu.

Nakon operacije, otac je usnio još jedan san. Ovaj put je vidio Isusa kako mu se ohrabrujuće smiješi.

Otac nakon toga više nije dvojio što učiniti. Želio je predati svoje srce Isusu.

Kad je majka čula vijest, jako se razljutila. Bila je toliko ljuta da je noću otišla spavati u drugu sobu.

Sam u krevetu, otac nije mogao zaspati. Pitao se je li donio pravu odluku dajući svoje srce Isusu.

Tada je osjetio kao da je Isus ušao u sobu. Nije vidio Isusa. Ali kao da je Isus ušao i dotaknuo ga po ramenu. Osjećao je potpuni mir. Otac je odlučio slijediti Isusa bez obzira na sve.

Kad je majka vidjela da je otac odlučio slijediti Isusa, počela se smirivati. Sjetila se kako su adventisti pomagali njegovati oca u bolnici i zaključila je da su oni sigurno dobri ljudi. Kad im je adventistička crkva ponudila besplatnu medicinsku skrb, otišla je s ocem u crkvu prvi put.

Majka je bila zadivljena ljudima koje je vidjela u crkvi. Vidjela je da su ljubazni i puni ljubavi. Prestala se ljutiti na oca i Amiru.

Danas se otac moli za majku da prihvati Isusa. Amira se moli da majka prihvati Isusa. Oni žele da majka bude sretna poput njih.

Otac je sretan što je poslao Amiru u adventističku školu. I Amira je sretna što ide u tu školu. To je promijenilo njezin život. Promijenilo je i očev život. Oni vjeruju da će uskoro promijeniti i majčin život. Za njih je to najsretnija škola na svijetu.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci položaj Indije na zemljovidu. Također im pokažite položaj Annija, grada u sjevernoj indijskoj državi Himachal Pradesh, gdje će dio darova trinaeste subote od ovog tromjesečja pomoći u izgradnji nove škole koja će zamijeniti staru, izgrađenu 1976. godine.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južnoazijske divizije: bit.ly/sud-2024.
- ◆ Ovo misijsko iskustvo oslikava sljedeće ciljeve strateškog plana Crkve adventista sedmog dana “Ja ću ići”: Cilj duhovnog rasta br. 5, “Poučiti pojedince i obitelji za živote ispunjene duhovnošću”; i cilj duhovnog rasta br. 7, “Pomoći mladima i odraslim mladim osobama da stave Boga na prvo mjesto i daju primjer biblijskog svjetonazora. Za više podataka posjetite web stranicu: IWillGo2020.org.

Uoči trinaeste subote

- ◆ Pošaljite po djeci poruku da podsjetite roditelje na dječji program, i potaknite djecu da donesu svoj dar trinaeste subote 30. ožujka. Podsjetite sve da su njihovi misijski prilozi darovi za širenje Božje riječi diljem svijeta, te da će jedna četvrtina naših darova trinaeste subote pomoći u ostvarivanju deset projekata u dvije zemlje Južnoazijske divizije.
- ◆ Pripovjedač ne mora naučiti sve napamet, ali on ili ona trebaju biti dovoljno upoznati s gradivom da ga ne moraju čitati. Ili čak djeca mogu odglumiti misijsku priču.
- ◆ Prije ili poslije iskustva upotrijebite zemljovid da покажете dvije zemlje u Južnoazijskoj diviziji — Indiju i Nepal — koje će primiti dar od trinaeste subote koji se skuplja po cijelom svijetu. Zemljovid misije s projektima možete preuzeti na Facebooku, na bit.ly/fb-mq.

Budući projekti trinaeste subote

Dar trinaeste subote u idućem tromjesečju podržat će pet projekata u Euroazijskoj diviziji:

- ◆ Središte utjecaja za obitelji — Erevan, Armenija
- ◆ Središte utjecaja za mlade — Minsk, Bjelorusija
- ◆ Zdravstveno središte — Ckaltubo, Gruzija
- ◆ Duhovno i društveno središte — Salekhard, Rusija
- ◆ Osnovna škola — Taškent, Uzbekistan

Činjenice iz misije — za djecu

Nepal

◆ Nepal ima 26 crkava i 9.478 vjernika adventista. U broju stanovnika od 30.896.000 ljudi, to je jedan adventist na svakih 3.260 ljudi.

◆ Nepal je zatvorio svoje granice mnogo godina, i adventistima sedmog dana nije bilo dopušteno ući. Međutim, Nepalci koji su putovali izvan zemlje čuli su adventnu poruku i vratili se kući kako bi je podijelili sa svojim prijateljima i obiteljima.

◆ Godine 1936. Kenneth Simpson i dva adventistička zdravstvena misionara posjetili su nekoliko pograničnih sela u Nepal u propovijedali im na hindu jeziku. Bio je to prvi put da su mnogi od njih čuli za Isusa i Bibliju.

◆ Godine 1951. Nepal je počeo otvarati svoje granice strancima i turistima. Dok je na granici dijelio narudžbenice za dopisno proučavanje Biblije Glasa proroštva, pastoru Georgeu Vandemanu je jedan čovjek rekao: “Zakasnili ste. Već sam na tridesetj lekciji.” Pokazalo se da je ta osoba jedna od mnogih ljudi koji su na taj način proučavali adventnu poruku.

◆ Dr. Stanley Gordon i gospođa Raylene Sturges osnovali su Scheer Memorial Hospital u lipnju 1957. godine. Nazvana po Scheerovima, paru iz New Jerseyja koji je poklonio novac za tu ustanovu, bolnica je otvorena 18. svibnja 1960. u Banepi u Nepal u, sat istočno od Kathmandua. Sada je to bolnica sa 150 kreveta i fakultetom za medicinske sestre.

◆ Najpopularnije religije u Nepal u su hinduizam, oko 81%, i budizam, oko 9%. Kršćani čine samo oko 1,5% stanovništva.

◆ Glavni grad Nepala je Kathmandu, u kojem živi tri milijuna ljudi — oko deset posto stanovništva Nepala.

◆ Oko deset posto ljudi u Nepal u živi u planinama iznad 3.048 metara i trgovci su, poljodjelci i stočari.

◆ Siddhartha Gautama, poznatiji kao Buddha, utemeljitelj budizma, prema predaji, rođen je u Lumbiniju, na području današnjeg Nepala, tijekom šestog ili petog stoljeća prije Krista.

◆ Nepal je dugačka uska država koja graniči s Indijom na jugu i Kinom na sjeveru.

◆ Nepal ima osam od deset najviših svjetskih planina, uključujući i najvišu, Mount Everest, koja je visoka 8.848,86 metara. Mount Everest se na nepalskom zove Sagarmatha, a lokalni Šerpe i Tibetanci je zovu Chomolungma.

◆ Nepal je jedina zemlja na svijetu sa zastavom koja nije pravokutna: dva trokutasta oblika naslagana su jedan na drugom. To je službena zastava Nepala od 1962. godine, ali se osnovni dizajn u Nepal u koristi više od dvije tisuće godina.

◆ Nepal je dom mnogim vrstama orhideja i rododendrona, oko četrdeset posto svjetskog maka *meconopsis* i gotovo šest tisuća vrsta cvijeća.

◆ Gharial (*Gavialis gangeticus*) porijeklom je s indijskog potkontinenta i najduži je krokodil na svijetu — dug do šest metara. Ima dugu, usku njušku i 110 oštrih, isprepletenih zuba. Projekt očuvanja ghariala u Nepal u ponovno uvodi ugroženog krokodila u područja gdje je nestao.

◆ Nepalska hrana ima niz posebnih vegetarijanskih kuhinja. Izbjegavanje nasilja prema svim oblicima života u mnogim vjerskim redovima vjerojatno je bio čimbenik u njihovu razvoj u.

◆ Odbojka je 2017. godine proglašena nacionalnim sportom Nepala.

◆ Dohori (što znači “rasprava”) je vrsta nepalske narodne glazbe koja proizlazi iz tradicije udvaranja. Sudjeluju dvije ekipe, obično dječaci i djevojčice u suprotnim sastavima. Pitanja i odgovori stvaraju glazbeni razgovor, koji može trajati i tjedan dana (!), ovisno o sposobnosti brzog razmišljanja i duhovitosti igrača.

◆ Šerpe su jedna od tibetanskih etničkih skupina porijeklom iz planinskih dijelova Nepala, i visoko su cijenjeni kao vrhunski planinari i stručnjaci u tom području, posebno za ekspedicije koje se penju na Mount Everest.

Indija

◆ Indija ima 4.537 crkava i 1.145.399 vjernika adventista. U stanovništvu od 1.241.267.000, to je jedan adventist na svakih 1.084 ljudi.

◆ Područje Indije, Burme i Cejlona bilo je Indijska misija od 1895. godine, kad je Misijski odbor Generalne konferencije poslao D. A. Robinsona kao prvog plaćenog radnika i imenovao ga nadstojnikom.

◆ Južnoazijska divizija prvi je put organizirana 1910. godine kao misija Indijske unije, a 1920. godine postala je divizija.

◆ Gerald Christo bio je prvi predsjednik te nacionalne divizije od 1980. do 1990. godine.

◆ Oriental Watchman Publishing House, jedina nakladnička kuća te divizije, nalazi se u Salisbury Parku u Puneu, i tiska knjige i časopise na dvadeset jezika.

◆ Spicer Adventist University (nekad Spicer Memorial College) glavna je obrazovna ustanova u diviziji od 1937. godine. Preselila se iz Bangalorea na svoje sadašnje mjesto u Puneu, 1942. godine.

◆ Prema popisu stanovništva iz 2011. godine, 79,8 posto su hinduisti, 14,2 posto muslimani, a 2,3 posto kršćani.

◆ Službeni jezici Indije su hindi i engleski.

◆ Glavni grad Indije je New Delhi, s 249.998 stanovnika, iako šire urbano područje Delhija ima 28.514.000 stanovnika.

◆ Sari postoji najmanje tri tisuće godina prije nove ere. Nositelji sarija često biraju boju svojeg odjevnog predmeta na temelju prilike — crvenu boju često nose mladenke kao simbol plodnosti i blagostanja.

◆ Igra šaha navodno je nastala u Indiji prije 1.500 godina, na temelju sedam stoljeća stare ratne igre pod nazivom chatu-ranga, iz sjeverozapadne Indije.

◆ Bollywood je najveći svjetski producent filmova, koji proizvodi prosječno 1500 do 2000 igranih filmova godišnje.

◆ Tržnica Khari Baoli u Delhiju djeluje od sedamnaestog stoljeća i najveća je azijska veleprodajna tržnica začina.

◆ Bengalski tigar je nacionalna životinja države Indije, a usvojen je kao simbol Indije 1972. godine. Rezervat tigrova Corbett u Uttarakhandu i Nacionalni park Bandipur u Karnataki imaju najveću populaciju bengalskih tigrova.

◆ Bijeli tigrovi se nalaze samo među bengalskim tigrovi-ma.

◆ Društvo u Indiji podijeljeno je u društvene slojeve, zvane kaste. Kasta je određena rođenjem, i gotovo da nema načina da je promijenite. Visoke kaste uključuju svećenike, zemljoposjednike i vojnike, a na dnu društva su “nedodirljivi”, koji nemaju kastu i rade najniže poslove.

◆ Krave su u Indiji svete i ne može im se nauditi. Dopušteno im je lutati gradskim ulicama, zbog čega često nastaju prometne gužve.

◆ Indija je jedina zemlja na svijetu koja ima i lavove i tigrove.

◆ Tradicionalno brakove u Indiji dogovaraju stariji članovi obitelji mladenke i mladoženje, iako su u gradovima sve češći nedogovoreni “brakovi iz ljubavi”.

Sjeveroistočna Indija (Zapadni Bengal)

◆ Zapadni Bengal i Himachal Pradesh nalaze se u Sjevernondijskoj uniji. Ima 476 crkava i 163.690 adventističkih vjernika. U stanovništvu od 716.496.000, to je jedan adventist na svakih 4.377 ljudi.

◆ Kolkata (poznata kao Kalkuta), na istočnoj obali rijeke Hooghly, glavni je grad savezne države Zapadni Bengal.

◆ Nacionalni park Sundarbans posvećen je očuvanju ugroženog bengalskog tigra, kao i drugih ugroženih vrsta poput gangetske dupina, riječne kornjače i estuarijskog krokodila.

◆ U rujnu 2017. godine Zapadni Bengal je postao 100% elektrificiran, nakon što je struja konačno stigla do udaljenih sela u Sunderbansu.

◆ Službeni jezici države su bengalski i engleski

◆ Rabindranath Tagore (1861.—1941.) bio je bengalski pjesnik, pisac, dramatičar, skladatelj, filozof, društveni reformator i slikar, koji je 1913. postao prvi neeuropljanin i prvi liričar koji je dobio Nobelovu nagradu za književnost. Dvije njegove skladbe postale su nacionalne himne Indije i Bangladeša.

Središnja Indija (Maharashtra)

◆ Maharashtra pripada Zapadnoindijskoj uniji koja ima 257 crkava i 108.330 vjernika adventista. U stanovništvu od 25.636.000, to je jedan adventist na svakih 237 ljudi.

◆ Glavni grad Maharashtre je Mumbai (poznat kao Bombaj), koji je izgrađen na sedam otoka — otoku Bombay, Colaba, Mahim, Mazagaon, Parel, Worli i Old Woman's Island. Melioracijskim radovima u devetnaestom stoljeću otoci su spojeni u jednu kopnenu cjelinu.

◆ Maharashtra se sastoji od 307.713 km² i treća je najveća savezna država u Indiji.

◆ Tradicionalna ženska nošnja u Maharashtri bila je nauvari lugada (sari od osam metara), napravljena od osam metara tkanine. Iako je nauvari lugada izašla iz mode, sari od pet metara i dalje se nosi, osobito u posebnim prilikama, poput vjenčanja.

◆ Indijska filmska industrija, popularno poznata kao Bollywood, ima sjedište u Mumbaiju, a riječ je kombinacija riječi "Bombay" (bivši naziv Mumbaija) i "Hollywood".

◆ Kriket je najpopularniji sport za navijače u Maharashtri.

◆ Maharashtra ima nekoliko rezervata prirode, uključujući dva posebna rezervata za tigrove: Melghat Tiger Reserve u okrugu Amravati i Tadoba-Andhari Tiger Reserve u Chandrapuri.

Južna središnja Indija (Karnataka)

◆ Karnataka pripada Južnoj srednjoindijskoj uniji, koja ima 256 crkava i 66.021 vjernika. U sveukupnom stanovništvu od 290.849.000, to je jedan adventist na svakih 4.405 ljudi.

◆ Karnataka dolazi od riječi karu i nâdu, što znači “uzvišena zemlja”

◆ Kannada je najrašireniji i službeni jezik Karnatake. U državi postoje neka od jedinstvenih sela u Indiji u kojima se govori sanskrt.

◆ Bengaluru (također poznat kao Bangalore) je glavni i najveći grad indijske države Karnataka, s više od osam milijuna stanovnika i metropolitanskim stanovništvom od oko jedanaest milijuna.

◆ Bangalore je dom mnogih veganskih restorana i veganskih aktivističkih skupina. Indijska podružnica PETA-e (*People for the Ethical Treatment of Animals*) proglasila ga je indijskim gradom koji je najviše prijateljski prema veganima.

◆ Najmanji okrug Karnatake, Kodagu, proizveo je mnoge indijske hokejaše na travi koji su predstavljali Indiju na međunarodnoj razini. Godišnji Kodava Hockey Festival najveći je hokejaški turnir na svijetu.

◆ Prekrasna Mysore Palace, u Mysoreu, Karnataka, jedna je od najpoznatijih turističkih atrakcija u Indiji, nakon Taj Mahala, s više od šest milijuna posjetitelja godišnje.

Sjeverna Indija (Himachal Pradesh)

◆ Zapadni Bengal i Himachal Pradesh nalaze se u Sjevernoindijskoj uniji, sa 476 crkava i 163.690 vjernika. U stanovništvu od 716.496.000, to je jedan adventist na svakih 4.377 ljudi.

◆ Himachal Pradesh (što znači “Planinska pokrajina prepuna snijega”) savezna je država u sjevernom dijelu Indije, smještena u zapadnoj Himalaji.

◆ Himachal Pradesh čine brojne doline kroz koje teku rijeke. Oko devedeset posto stanovništva živi u seoskim područjima.

◆ Himachal Pradesh je gotovo potpuno elektrificiran; od 2016. godine 99,5 posto kućanstava ima struju.

◆ Mnogo se cvijeća — uključujući gladiole, karanfile, nevene, ruže, krizanteme, tulipane i ljiljane — uzgaja za prodaju u Himachal Pradeshu.

◆ Državna ptica Himachal Pradeshha je zapadni tragopan, lokalno poznat kao jujurana — jedan od najrjeđih fazana na svijetu.

Kazalo

Dragi voditelju subotnje škole 3

Indija

Božićno čudo 5

Najsretniji dječak u Indiji 8

Dugo iščekivano dijete 11

Nepal

Voljeti nebeskog Oca 14

Nekoć siromašna, sada bogata 17

Dom za dječaka 20

Mir u limenoj kućici 23

Indija

Recept za papaju 26

Uništeni bicikl 29

Cjelodnevna molitva 32

Neobično ime 35

Vrlo težak ispit 39

Škola osmijeha 42

Činjenice iz misije — za djecu 47

Njiva je svijet

“Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!’ Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.” (Matej 4,18-22)

www.AdventistMission.org

www.adventisti.hr

www.znaci-vremena.com